

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ τίτλος λεπτὰ 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΓΟΜΗΣ

ΒΤΗΘΙΑ Δραχ. Ν 1/4
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Τὰ πάθη τοῦ Ἰησοῦ. (1)

« Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὅμιν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ. Ἀπ. Πέτρ. 6. 21.»

Ἐπεὶ ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος πάσης ἔπαθε καὶ ἐσταυρώθη ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Διὰ παντὸς αὐτοῦ τοῦ βίου ὁ Ἰησοῦς ἐκήρυττε τὴν ἀλήθειαν καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπεσφράγιζε διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματός καὶ παρεῖχεν ἐαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τῶν πιστευόντων ἐς αὐτόν. Ἀλλ' ἂν πανταχοῦ τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ θεωρεῖται καὶ πράξεις βαίνουσι παραλλήλως καὶ ἀναποσπάστως συνδέονται, κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς, κατὰ τὰ πάθη καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ κορυφῶνται ὁ σύνδεσμος οὗτος θεωρίας καὶ πράξεως. Δι' περιπέτειαι τὰ δεινὰ εἶνε ἡ λυδία λῆρα τοῦ χαρακτῆρος ἐν τοῖς βασάνοις δοκιμάζεται ἡ εὐστάθεια ἐν τῷ μαρτυρίῳ ἐκλάμπει κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀρετὴ. Μελετήσωμεν λοιπὸν τὰ πάθη τοῦ Ἰησοῦ παρακολουθήσωμεν λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν πάσχοντα καὶ σταυρούμενον διότι ἐν τῷ πάθει καὶ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ ἔχομεν τῷ ὄντι ὑπογραμμὸν τοῦ βίου ἡμῶν ἄριστον, εὐρίσκομεν κανόνα τῶν πράξεων ἡμῶν ἀπαράμιλλον. Ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν ὑπολιμπάνων ἡμῖν ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ.

Ἦγγικεν ἤδη ἡ στιγμή καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς ἔμελλε νὰ προσφέρῃ τὴν ἱερὰν ἐκείνην ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος θυσίαν, πρὸς ἣν ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον. Ἐἶεν ἤδη τελέσει μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τὸν μυστικὸν ἐκείνον δεῖπνον, καθ' ὃν παρέδωκεν ἡμῖν τὸ ὕψιστον τῶν μυστηρίων, τὴν θείαν εὐχαριστίαν. Τότε παραλαβὸν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ εἰσέρχεται εἰς κήπον, ἵνα προσυχηθῇ. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἀρχονται τὰ πάθη τοῦ Ἰησοῦ. Ὁλίψις ἐνδόμυχος, ἀγωνία θανάτου καταλαμβάνει τὸν Ἰησοῦν. Ἰδρῶς ὡς θρόμβοι αἵματος ἐκρέει ἐκ τοῦ προσώπου αὐτοῦ. « Περὶλυπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου, » ἀναφωνεῖ. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς ἀγωνίας ἀνατείνας τὸ ὄμμα πρὸς τὸν οὐράνιον Πατέρα. λέγει, « Πάτερ εἰ δυνατόν ἐστί, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο. » Διὰ τῆς προσευχῆς ἀντλεῖ ἀνωθεν θάρρος καὶ ἐνίσχυσιν. « Ὁρθὴ δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνίσχυον αὐτόν. » Ἰερνικῶς ἐν τέλει ὡς υἱὸς (σοῦ τὴν ἀγωνίαν καὶ πλήρη αὐταπαρνήσεως ὑπερνοθήσου ἀναφωνεῖ. « Πλὴν οὐχ' ὡς ἐγὼ θέλω, Πάτερ, ἀλλ' ὡς Σὺ. »

(1ημ.) Σήμερον ὁποῖαν ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου κέρμαται ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ ἡ ἐκκλησίαι διὰ συνηθισμένων τελετῶν ὑπομνήσκαι τοῖς πιστοῖς τὸ μυστήριον αὐτοῦ, ἐν μίσημιν ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀποσπασθῆμεν τὸ πνεῦμα τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἐκ τῶν ἱερῶν σκέψεων αἵτινες πληροῦσι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν διάνοιαν παντὸς χριστιανοῦ καὶ συνεπῶς ἀντὶ παντὸς ἄλλου θέματος, δημοσιεύομεν τὴν ἀνωτέρω πραγματεῖαν ἧτις πεποθήσαμεν ὅτι εὐχαρίστως θέλει ἀναγνωσθῆ σήμερον.

Μάθημα διδακτικώτατον δι' ἡμᾶς. Καὶ ἡμεῖς ὑπομένομεν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ θλίψεις καὶ στενοχωρίας καὶ ἡμῶν ὁ κλῆρος ἐν τῇ κοιλάδι ταύτῃ τοῦ κλαυθμῶνος εἶνε οὐρα ἀνωμαλιῶν καὶ συμφορῶν. Ποσάκις φεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἡμῶν δὲν καταρρέει ἰδρῶς ἀγωνίας, ὡς θρόμβοι αἵματος! Ποσάκις καὶ ἡμεῖς δὲν ἀναφωνοῦμεν ὡς ὁ Ἰησοῦς. « Περὶλυπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου. » Ποσάκις καὶ ἡμεῖς θλέποντες τὸ φοβερὸν τοῦ θανάτου δρέπανον ἐπιπροσέμενον καθ' ἡμῶν, ἢ καθ' ἐνὸς τῶν φιλάτων δὲν λέγομεν μετ' ἀλγους ψυχῆς « Θεὲ μου, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο! » Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ πάσχων Σωτὴρ ἡμῶν διδάσκει ἡμᾶς, πῶθεν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἀγωνίᾳ πρέπει νὰ περιμένωμεν βοήθειαν. πῶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν συμφορῶν ν' ἀνατείνωμεν τὸ ὄμμα. Παρὰ τοῖς ἀνθρώποις δὲν εὐρίσκομεν ἢν αἰτούμεν παραμυθίαν. Οἱ ἄνθρωποι καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῶν ἔχουσι χρεῖαν παραμυθίας, καὶ ἡ δυστυχία ἡμῶν δὲν συγκινεῖ αὐτοὺς πάνποτε. αἰεὶ πεποθήατε ἐπ' ἀρχοντας, ἐπὶ υἱὸς ἀνθρώπων, οὐκ οὐκ ἐστὶ σωτηρία. » Νῆξ διδάσκει τὴν πειρὰν ταύτην ἀλήθειαν αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸν ὁποῖον καὶ αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐγκαταλείπουσιν ἐν τῇ κρίσιματάτη αὐτοῦ στιγμῇ. Μόνος ὁ Θεὸς παρὰ τὸ ὅποσον καταβαίνει ἀπᾶσα δόξα ἀγαθοῦ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, μόνος ὁ Θεὸς εἶνε τὸ ἀσφαλὲς τῶν ἐν θλίψει καταφύγιον. Μόνον, δὲ ταν ἔχομεν πεποθήσῃν ὅτι ὁ Θεὸς, ὁ οὐράνιος ἡμῶν πατήρ, καὶ θέλει καὶ δύναται νὰ βοηθήσῃ ἡμᾶς, μόνον ὅταν ἀκραδάντως πιστεύωμεν, ὅτι « εἰς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, » μόνον τότε καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ δυστυχίᾳ ἀντλοῦμεν διὰ τῆς προσευχῆς ἀνωθεν πραγματικὴν τῶν δεινῶν ἀνακούρσιν μόνον τότε ἐπιφαιίνεται καὶ ἡμῖν, ὡς εἰς τὸν Σωτῆρα, ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνίσχυον ἡμᾶς, μόνον τότε πλήρως θάρρους ἀντιμετωπιζόμεν τὴν συμφορὰν ἀναφωνοῦντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ « Πλὴν οὐχ' ὡς ἐγὼ θέλω, Πάτερ, ἀλλ' ὡς Σὺ. »

Μετὰ τὴν προσευχὴν ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται νὰ ἐπανίδη τοὺς μαθητὰς του. Εἶχε παραγγείλει αὐτοῖς νὰ μείνωσιν ἐκεῖ καὶ νὰ γρηγορῶσιν ἀλλ' εὐρίσκει αὐτοὺς καθυδόντας. Τὸ πᾶν καθυδα ἐν τῇ φρικτῶδι ἐκείνῃ νυκτὶ μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ διώκται αὐτοῦ γρηγοροῦσιν ὁ Ἰησοῦς προαλειφόμενος εἰς τὰς βασάνους, οἱ διώκται προπαρσκευάζοντες αὐτάς. Τί κοιμήσθε, λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς του ὁ Σωτὴρ. Ἐγείρασθε, ἄγωμεν ἐντευθεν ἰδοὺ ἐρθασεν ὁ προδότης. Ἐνθ' ὃ' ἔλεγε ταῦτα πλῆθος στρατιωτῶν καὶ λαοῦ μετὰ μαχίρων καὶ ξύλων περικυκλῶσι τὸν Ἰησοῦν. Ἀνθρώπος τις ὀδηγεῖ αὐτοὺς λέγων. « Ὅν ἂν φιλήσῃτε, αὐτὸς ἐστί, κρατήσατε αὐτόν. » Καὶ ὁ Ἰουδαῖος προδίδει τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς ποσοῦ τριάκοντα ἀργυρίων. Προδοσία ἀκατανόμητος! προδίδει τὸν διδάσκαλον εἰς θάνατον διὰ σημείου, ὅπερ ἐμφαίνει πᾶν βετι εὐληρικὸς καὶ ἐνδόμυχος, διὰ φιλήματος. Ὅτι χρισματεύει ὡς ἐξωτερικὸν σύμβολον τῆς ἐσωτερικῆς ἀφροσύσεως καὶ ἀγάπης, τοῦτο χρισματεύει νῦν ὡς σύμβολον αἰσχρᾶς προδοσίας καὶ ἀπέναντι τῆς προδοσίας ταύτης ὁ Ἰησοῦς μετ' οἴκτου ὑπερανθρώ

που καλεῖ τὸν προδότην φίλον. σφίλα, λέγει, πρὸς τὴν ἡλθεας σφίλα, ἐφ' ἧ πάρεαι;»

Ἄλλ' ὅσοι καὶ μετὰ τῶν χριστιανῶν ὑπάρχουσι προδότης! Ὅσοι καὶ μετὰ τῶν χριστιανῶν ἀντὶ οὐλοῦ ἀργυρίου πωλοῦσιν ὅτι ἔχουσιν ἱερῶταρον, πωλοῦσι τὴν συνείδησιν αὐτῶν! Ὅσοι καὶ μετὰ τῶν χριστιανῶν ἀντὶ εὐτελοῦς συμφέροντος χρεῖαν ἀσπλῆς ἐπιδείξεως προδίδουσι τὴν ὀρθοκρίαν αὐτῶν, ἀρνοῦνται τὸ βύχγγέλιον! Ὅσοι καὶ μετὰ τῶν χριστιανῶν δὲν παραβαίνουσι τὰ ἱερῶταρον τῶν καθήκοντων αὐτῶν, προδίδοντες τὰ πάντα, ἵνα κορέσωσι τὸν ἐγωῖσμόν αὐτῶν καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν! Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς καλεῖ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ φίλους! εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν ἐπαναλαμβάνει πάνποτε ὁ Σωτὴρ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. σφίλα, ἐφ' ἧ πάρεαι; Βίθε μηδεὶς ἐξ ἡμῶν νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ ἐσταυρωμένου τὸ φίλημα τοῦ Ἰουδα. Ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἐκείνων χειλέων ἀντηχεῖ πάνποτε πρὸς ἡμᾶς ἡ ὄρατα λέξις, φίλοι. Ὡμεν λοιπὸν φίλοι τοῦ διδασκάλου καὶ σωτῆρος ἡμῶν, οὐχὶ ὅμως ὡς ὁ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ φίλοι ἀληθεῖς, μαθηταὶ αὐτοῦ γνήσιοι, τηροῦντες τὰς θείας αὐτοῦ ἐντολάς καὶ τὰ παραγγέλλματα διότι πρὸς τοῦτο ἔπαθεν ὁ Ἰησοῦς ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα τὸν ἄγιον αὐτοῦ βίον ἔχομεν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τοῦ βίου ἡμῶν. « Χριστὸς ἔπαθε ὑπὲρ ἡμῶν, ὅμιν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ. »

Δέσαντες τὸν Ἰησοῦν φέρουσιν αὐτὸν εἰς Καϊάφην τὸν ἀρχιερέα, ἵνα ἀνακριθῇ. « Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, τί ποιῶμεν; ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. Ἐὰν ἀφώμεν αὐτόν αὐτῶ, πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐτόν » καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀσπασίω ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς. Ἥμεῖς οὐκ οἶδατε οὐδέν οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπολείται. Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν παρίσταται ἐνώπιον κριτῶν ἀνόμων καὶ ἀδικῶν ὁ Ἰησοῦς ἀνακρίνεται ὑπὸ δικαστοῦ, ὅστις ἐκ τῶν προτέρων ὤρθε τὴν καταδίκην αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο εἰς οὐδαμῖαν τῶν ἐρωτήσεων αὐτοῦ ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς. Ἀποδίδουσι αὐτῷ ἐγκλήματα, καὶ ὁ Ἰησοῦς σιγᾷ. Ἐγείρουσι κατ' αὐτοῦ ψευδομάρτυρας, καὶ ὁ Ἰησοῦς σιγᾷ. Σιγᾷ τὴν ἀπελθὴ ἐκείνην καὶ ἀζιπρεπὴ σιγῇ, ἧτις εἶνε τὸ σύμβολον τῆς ἀθωότητος, ὁσάκις εὐρίσκειται τις ἐνώπιον κατηγορῶν ἐμπαθῶν καὶ φαύλων. Ἀλλ' εἰς μίαν ἐρώτησιν ἀποκρίνεται ἐν τέλει ὁ Ἰησοῦς. Ἐξορκίζω σε, λέγει ὁ Καϊάφας πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος νὰ εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς, ἂν σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ναι, ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ εἶμαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχεσε τὰ ἐνδύματά του καὶ εἶπεν ἔβλασφήμησας αὐτὸς χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Εἶπε ἔνοχος. Καὶ ὁ λαὸς κραυγάζει μετ' αὐτοῦ. « Ἐνοχος θανάτου ἐστίν. »

Είναι διδασκικωτάτη ή σιγή αυτή του 'Ιησού. Διδασκόμεθα ότι ο άληθής χριστιανός δεν πρέπει να καταδικάση μετά φανατισμού τους άγριους αυτού του διώκται, ούδὲ ν' αποδίδη αυτοίς τὰ ἴσα, αλλά να άνέχητε αυτούς, αφήνων τήν κρίσιν εις τόν ἐτάζοντα καρδίας και νεφρούς. Προς τούτοις βλέπομεν και ενταυθα ότι ο 'Ιησούς εφάρμοζε πάντοτε οσα εδίδασκεν, ότι τῷ ἔντι ο 'Ιησούς αάμαρτίαν ούκ' εποίησεν, ούδὲ εδρέθη δόλος εν τῷ στόματι αυτού.» Διδ ουδεμίαν εύρίσκουσι κατ' αυτού πιθανήν κατηγορίαν' διό πασαι αι κατ' αυτού μακρυραι επιπτον άρ' εαυτών' διό επί τῇ θάσει ψευδομαρτύρων κηρύσσεται ένοχος. 'Αλλά και τούτο διδασκόμεθα, ότι ο 'Ιησούς οστις ήθελε να κηρύξη τήν αλήθειαν, εμολογεί αυτήν παρησια και μετά θάρρους ενώπιον του Καίφρα και διδάσκει ουντως ημάς, να ομολογώμεν τήν πίστην ημών και τήν αλήθειαν ενώπιον πάντων ά διαφορούντες; εάν ή ομολογία ημών αυτή επισύρη καθ' ημών διωγμούς, βασάνους και αυτόν τόν θάνατον.

'Αλλά δεν άγανακτιούμεν βλέποντες τόν ύποκριτήν Καίφρα καταδικάζοντα εις θάνατον τόν 'Ιησούν ως βλασφημίσαντα δήθεν κατά του όνόματος του Θεού; Πόσοι φεύ! Καίφραι άναφαινονται εν πάση εποχή! Πόσοι υπό τὸ ένδυμα της θρησκείας υποκρύπτουσι ψυχήν πονηράν και φθονεράν! Πόσοι δεν διαρρηγύνουσι τὰ ἴατία αυτών υπέρ του όνόματος του Θεού, και όμως εσσωθεν είναι μεστοί υποκρίσεως και άνομίας! Πόσοι έχοντες πάντοτε ανά τὸ στόμα τὰ σεμνά τατα των όνομάτων εκμεταλλεύονται αυτά άσεβώς, πορισμόν τήν άσέβειαν ποιούμενοι και τὰ ιερώτατα εξευτελιζοντες, ίνα ποταπά ίκανοποιήσωσι πάθη! Πόσοι τήν εδικον κατά του πλησίον καταφοράν ζητοῦσι να περιβάλλωσι διά του άγίου της δικαιοσύνης όνόματος, και επί των έρειπίων του ύπ' αυτών διωκομένου να ύψώσωιν οικοδόμημα φήμης ψευδοῦς, άρετης άπατηλης, ευσεβείας προσεποιημένης! 'Αλλ' ο άληθής χριστιανός έχει πάντοτε ενώπιόν του τήν εικόνα του Θεού ημών διδασκάλου, οστις διὰ παντός αυτού του βίου ηλεγε το ψεύδος και τήν υποκρισίαν, εγκαταλιπών εαυτόν ζών υπόδειγμα ειλικρινούς άρετης, εσωτερικής ευσεβείας. «Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, υμίν υπολιμπάνων υπογραμμόν, ίνα έπακολουθήσεται τοίς έχουσιν αυτού.»

'Από του Καίφρα άγουσι τόν 'Ιησούν ενώπιον του Πιλάτου. 'Ο Πιλάτος έρωτά τους 'Ιουδαίους, τίνα κατηγορίαν φέρουσι κατά του 'Ιησού. Οί δε 'Ιουδαίοι ήξαντο να κατηγορώσι τόν 'Ιησούν λέγοντες, ότι κινεί τόν λαόν εις στάσιν, ότι έμποδίζει να δίδωσι φόρους και ότι κηρύττει εαυτόν βασιλέα. α'Ηρξαντο δε κατηγορείν αυτόν λέγοντες, τούτον ευρομεν διαστρέφοντα τὸ έθνος, και κωλύοντα Καίφρα φόρους διδόναι, λέγοντα εν τόν Χριστόν βασιλέα είναι.» 'Ο 'Ιησούς εκίνει τόν λαόν εις στάσιν; Μη δὲ εδίδασκε σεβας και ύπακοήν εις τας αρχάς, α; περιέβαλε διά κύρους Θεού; Μη δε παρήγγελε να τηρώσι τους λόγους και αυτών των Φαρισαίων, μόνον και μόνον διότι εκάθηντο επί της εδρας του Μωυσέως; α'Επί της Μωυσέως καθέδρας εκάθησαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι; πάντα ουν οσα αν ειπωσιν υμίν τηρείν, τηρεΐται και ποιεΐτε' κατά δε τὰ έργα αυτών μη ποιεΐτε' λέγουσι γάρ και ου ποιοῦσιν.» 'Ο 'Ιησούς εκώλυε να δίδωσι φόρους; αλλά μη δὲ ειπεν ο 'Ιησούς, α'Απόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, και τὰ του Θεού τῷ Θεῷ; 'Ο 'Ιησούς εκζητεί να γίνη βασιλεύς; 'Αλλ' οτε οι 'Ιουδαίοι εκζητησαν να κηρύξωσιν αυτόν βασιλέα, δεν έφυγεν άμέσως ο 'Ιησούς εις τὸς όρους; α'Ιησούς, ουν γνούς; οτι μέλλουσιν έρξασθαι και άρπάξαι αυτόν, ίνα ποιήσωσιν αυτόν βασιλέα, ανεχώρησε παλιν εις τὸ όρος αυτός μόνους.» Δεν ειπεν ο 'Ιησούς εις τόν Πιλάτον: α'Η βασιλεία ή ημή ούκ' εστιν εκ του κόσμου τούτου;»

'Αλλ' ηννάει άρα γε ο Πιλάτος ότι πασαι αι κατὰ του 'Ιησού κατηγορίαι ήσαν ψευδεΐς; 'Οχι.

είναι πεπεισμένοι; ο Πιλάτος περι της άθωότητος του 'Ιησού, ον θαυμάζει και εν τῷ ουδεμίαν εύρίσκει ένοχήν. α'Εγώ ουδεμίαν αίτιαν εύρίσκω εν αυτῷ.» Διά τουτο θέλει να σώση τόν 'Ιησούν, αλλά δεν θέλει να άπαρέση εις τους 'Ιουδαίους. 'Επιθυμεί να μη άδικήση, αλλά δεν θέλει να προσκρούη εις τήν εύνοιαν του Αυτοκράτορος. α'Εάν τούτον άπολύση; ούκ ει φίλος του Καίσαρος.» 'Αγαπά τὸ καλόν, αλλά δεν τολμά να τὸ πράξη' μισεί τὸ κακόν και όμως τὸ πράττει. Είς τήν κοινήν λοιπόν γνώμην, εις τόν φόβον και τὸ συμφέρον, θυσιάζει ο Πιλάτος τήν φωνήν της συνειδήσεως, τήν φωνήν του δικαίου. Κριται των λαών, διδάχθητε του άγι ή αστάθεια του χαρακτήρος και ή ιδιοτέλεια' 'Ετάχθητε ν' άπονήμητε δικαιοσύνην εις τους λαούς. βλίνετε μετα θάρρους και άπαρεγγιλίως εις τήν εκπλήρωσιν των ύψων ημών καθηκόντων. Μη άποκλίνετε δεξιά και άριστερά' εΐσθε οι αντιπρόσωποι της θείας δικαιοσύνης επί της γῆς' αναδείχθητε αξιω τοιαύτης άποστολης, ούχι δε Πιλάτοι.

'Εν τούτοις ο Πιλάτος ούτε ν' άπολύση ούτε να καταδικάση τόν 'Ιησούν τολμά' διό νομίζει ότι δύναται να εξέλθῃ της άνηχανίας αναφωνών τυπικώς, α'Αθώς ειμί από του αίματος του δικαίου τούτου.» Πόσοι και σήμεραν εεθυθισμένοι ζντες, εις παντοειδή άνομήματα τολμώσι να παρουσιάζωνται εν τῇ κοινωνία άθωοι ως αι περιστεραι, κηρύσσοντες μετα του Πιλάτου: α'Αθώς ειμί, α'Αθώς ειμί από του αίματος εκείνου, ον ηδίκησα, ον έσυκοφάντησα, ον κατέκρινα, ον μυριοτρόπως επιβουλεύομαι. 'Αλλά μακράν ημών τοιαύτη άθωότης. Τότε εΐμεθα τῷοντι άθωοι, εταν εν πληρει γαλήνη συνειδήσεως δυναμέθα να επισώμεν περι ημών οσα ειπεν ο Πιλάτος περι 'Ιησού. α'Εγώ ουδεμίαν εύρίσκω αίτιαν εν αυτῷ.» Τοιαύτην άθωότητα πρέπει να επιδιώκωμεν' διότι ούτω γινόμεθα γνήσιοι μαθηταί εκείνου, οστις τόν άγιον αυτού βίον άφῃκεν ημίν τύπον και υπογραμμόν. α'Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, υμίν υπολιμπάνων υπογραμμόν, ίνα έπακολουθήσεται τοίς έχουσιν αυτού.»

'Εν τούτοις ο Πιλάτος ελεγχόμενος υπό της συνειδήσεως επιθυμεί να σώση τόν 'Ιησούν, μη προσκρούων όμως εις τὰ συμφέροντα αυτού. 'Επινεί λοιπόν τὸ εζήξ: 'Υπήρχε συνίθεια κατά τήν έορτήν του Πάσχα ν' άπολύη εις τόν λαόν ο 'Ηγεμών ένα δέσμιον. Εΐχον δε τότε δέσμιον τινά διαβόητον, Βαραββάν λεγόμενον, κατηγορούμενον επί στάσει και φόνω. 'Ο πιλάτος προτείνει εις τόν λαόν, τίνα θέλουσι ν' άπολύση, τόν Βαραββάν ή τόν Χριστόν. 'Ο δε λαός λέγει τόν Βαραββάν. α'Τι ουν ποιήσω 'Ιησούν τόν λεγόμενον Χριστόν;» έρωτά ο Πιλάτος. Τότε άποκρίνονται πάντες, «σταυρωθήτω.» 'Αλλά τι κακόν εποίησεν ο 'Ιησούς, έρωτά και παλιν ο Πιλάτος, ο λαός όμως περισσώς έκραξε α'Σταυρωθήτω. Τὸ αίμα αυτού έφ' ημάς και επί τὰ τέκνα ημών.»

Ναι έπεσν επί τόν άγνώμονα λαόν και επί τὰ τέκνα αυτού τὸ αίμα του δικαίου. 'Η πρωτεύουσα αυτού δεν ύπαρχει πλέον' οι άπόγονοι αυτού πλανώνται από πόλεως εις πόλιν. άπάτριδες, άνευ άρχηγού, άνευ νόμου, άνευ θυσιαστηρίου, φέροντες επ' αυτούς τὸ αίμα του δικαίου και τρανώς μαρτυρούντες τήν δεινότητα του θύματος αυτών. Και ημεΐς οι χριστιανοί πρέπει να φοβώμεθα τήν τιμωρίαν της άγνωμοσύνης ημών. Και ημάς ως τους 'Ιουδαίους εξελέξατο ο Θεός εις λαόν περιούσιον, επιδαφιλεύσας άγαθά άπειρα, παραμυθίσας εν ταίς δυστυχίαις, ισάμενος εν ταίς άσθενείαις. Και εν τῷ μέσω ημών ύπαρχει διαρκώς διά της αναϊμάκτου θυσίας. Και όμως ποσάκις, ως οι άγνώμονες 'Ιουδαίοι, δεν προυδώκαμεν, δεν έσταυρώσαμεν τόν Σωτήρα ημών; Ναι' έσταυρώσαμεν αυτόν διά της άγνωμοσύνης ημών διά της ψυχρότητος και άδιαφορίας, διά των κακιών ημών. Ναι οτε τὸ κακόν ενεφανίζετο πρό ημών, ή συνείδησις κατεξανίστατο καθ' ημών, ελέγχουσα ημάς επί τῇ παραβίασει του θείου

γελικού νόμου, άλλ' ημεΐς τετυφλωμένοι υπό του πάθους εκράζομεν, α'Σταυρωθήτω' ο μακράν άρ' ημών ο θεός νόμος. Είς μάτην ή συνείδησις διαμαρτύρετο λέγουσα προς ημάς. Και τι κακόν εποίησεν ημίν ο 'Ιησούς; Δεν είνε ο 'Ιησούς, ο ευεργέτης ημών και Σωτήρ; Δεν είναι τὸ ευαγγέλιον ή πηγή της ευδαιμονίας ημών; 'Αλλά τὸ πάθος εκράυαζε. α'Σταυρωθήτω' και ο 'Ιησούς εξεδιόχθη εκ των καρδιών ημών διά της κακίας, και τὸ Ευαγγέλιον εσίγησε δι' ημάς. 'Αλλά τίς άληθής χριστιανός τὰ πάθη και τόν σταυρόν του Σωτήρος αναλογιζόμενος, δεν θέλει προσπέσει εις τους πόδας του έσταυρωμένου μετά καρδίας συντετριμμένης και τεταπεινωμένης; Τίς άληθής χριστιανός θέλει λησμονήσε κατὰ τὰς ίεράς μάστιγας των παθών ημερας, οτι υπέρ ημών έζησε και άπέθανεν ο 'Ιησούς, ίνα καταλλάξη ημάς μετα του Θεού, ίνα διδάξη ημάς διά του ίδιου παραδείγματος, τι οφείλομεν να πράττωμεν, αν θέλωμεν να εΐμεθα αληθείς αυτού μαθηταί, αν θέλωμεν να φέρωμεν επαξίως τὸ ευγενές και έξοχον του χριστιανού όνομα; α'Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, υμίν υπολιμπάνων υπογραμμόν, ίνα έπακολουθήσεται τοίς έχουσιν αυτού.

'Ο 'Ιησούς παραδίδεται εν τέλει εις τους έχθρους αυτού. Και ιδού οι μαινόμενοι στρατιώται μαστιγοῦσι τόν 'Ιησούν και ενδύουσιν Αύτόν χλαμόνα κοκκίνην και περιβάλλουσιν Αύτόν διά σιεφάνου άκανθών και δίδουσι κάλαμον εις τήν χείρα και γονυπετήσαντες ενώπιον Αύτου και χλευάζοντες λέγουσιν Αύτῷ: α'Χαίρε Βασιλεῦ των 'Ιουδαίων,» εμπτύσαντες δε Αύτόν και λαβόντες τόν κάλαμον από της χειρός Αύτου τύπτουσιν Αύτόν τήν κεφαλήν και άπάγουσιν Αύτόν εις τόν τόπον της καταδικής φέροντα επ' ώμων σταυρόν. Και ιδού ο Σωτήρ του Κόσμου μη έχων, και τὸν προφήτην, «εΐδοι μηδὲ κάλλος, αλλά ή εΐδος Αύτου αιμῶν» και εκλείπον παρα πάντα τοίς υίοις των ανθρώπων.» 'Ο Πιλάτος ενόμισεν οτι θα ίκανοποιή τήν μανίαν του όχλου και θα εκίνη τήν συμπάθειαν αυτού δεικνύων τόν 'Ιησούν εν ούτῳ οικτρῷ καταστάσει. Λέγει λοιπόν εις τόν λαόν δεικνύων τόν 'Ιησούν. α'Ιδε ο άνθρωπος'» άλλ' ο λαός ανάληγτος μένων επιλέγει α'Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν.» 'Οποία πόρωσις!

Και ή εκκλησία προβάλλουσα ημίν κατά τὰς ημερας των παθών τόν έσταυρωμένον, λέγει προς ένα εκαστον ημών α'Ιδε ο άνθρωπος». 'Ιδε ει κείνος, οστις έπαθεν υπέρ της ανθρωπότητος και έσταυρώθη, ίνα εξαγάγη αυτήν εκ του σκότους, εν τῷ εκάθευδεν. 'Ιδε εκείνος, οστις ανέπλασεν ήθικώς και ανεκαίνησε και ηγήσαε τόν άνθρωπον. Και εις τοιοῦτον θέαμα θα μεινωσιν οι χριστιανοί ανάληγτοι, ως οι 'Ιουδαίοι; Και επί σταυρού βλέποντες τόν λυτρωτήν του κόσμου θα εΐπωσι και οι χριστιανοί; Ως οι 'Ιουδαίοι, Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν; Μη γένοιτο ν' ανταμείψωμεν ούτω τόν θεϊον ημών ευεργέτην, οστις ούδὲν άλλο άπαιτει παρ' ημών ή πίστιν και υποταγήν εις τὸ θεϊον αυτού θελημα, διότι προς τούτο έπαθεν ίνα καταλλάξη ημάς μετα του Θεού και άφήση εις ημάς τύπον και υπογραμμόν του βίου ημών. α'Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, υμίν υπολιμπάνων υπογραμμόν ίνα έπακολουθήσεται τοίς έχουσιν αυτού.»

Καθ' όλους τους φυσικούς και ήθικούς νόμους εμέγιστος των κακούργων. άμα υποστη τήν πεινήν αυτού θεωρεΐται ως αντικείμενον οικτου και έλέους. Δικαιοῦται να τύχη των συμπαθειών πάντων, και ούδεις δύναται να υβρίξη αυτόν. 'Αλλ' οτι προς τόν μέγιστον των κακούργων τηρεΐται, τούτο παραβιάζεται προς τόν έξοχώτατον των δικαίων.

Μόλις ο 'Ιησούς ύψώθη επί του σταυρού, και ο λαός μαίνεται κατ' αυτού. 'Ιουδαίοι και Ρωμαίοι λαός και άρχοντες, πάντες και αυτοί οι παραπορευόμενοι εξεμυκτηρίζον και εβλασφημούν τόν έσταυρωμένον' διαμυκτηρίζονται τὰ ἴατία αυ

του πορίζουσι αυτόν δεξος μετά χαλῆς μεμιγμέ-
 τον ἔμπαίζοντες δὲ λέγουσιν· «Ἄλλους ἔσωσεν
 ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.» Εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
 ἐστί, καταθήτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πεισθε-
 σομεν αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ρισάσθω νῦν
 αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμί
 γίός.» Ὅποια ὑπεράνθρωπος ἀνεξικακία! Εἶπεν Ἄ-
 γαπάτε τοὺς ἔχθρους ἡμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μι-
 σοῦνται ἡμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζον-
 των ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς· καὶ τοὺς λόγους
 αὐτοῦ ἐφῆρμον ὁ Σωτὴρ καὶ πάντοτε καὶ ἀπὸ
 τοῦ Σταυροῦ κατὰ τρόπον ἔρχον καὶ Θεῖον. Καὶ
 ὁ μὲν κατ' ἐξοχὴν δίκαιος, ὁ γίός τοῦ Θεοῦ, εὐ-
 χεται ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ ὑπὲρ τῶν σταυρωτῶν αὐ-
 τοῦ ἡμεῖς δὲ οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ, ἄνθρωποι φύσει ἀ-
 σθενεῖς καὶ ἀτελεῖς διατὶ νὰ μὴ δαικνύμεν ἐπι-
 κειαν καὶ ἀνεξικακίαν πρὸς τοὺς διώκοντας ἡ-
 μᾶς, διατὶ νὰ μὴ ἀγαθῶμεν τοὺς ἔχθρους ἡμῶν
 καὶ νὰ προσευχώμεθα ὑπὲρ αὐτῶν; Κύριον γνῶ-
 ρισμα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς ἔθετο τὴν
 ἀγάπην. «Ἐν τούτῳ, εἶπε, γινώσκονται ὅτι ἐμοὶ
 μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχετε ἀλλήλοις· Ὁ
 μὴ ἀγαπῶν ἄρα τὸν πλησίον αὐτοῦ· ὁ μὴ δαικνύων
 δι' ἔργων, τὴν ἀγάπην αὐτοῦ ταύτην, ὁ μὴ ἐπικτεί-
 νων αὐτὴν μέχρι τῶν ἔχθρῶν, ἐκεῖνος δὲν εἶναι ἀ-
 ξίος τοῦ Ἰησοῦ μαθητῆς, δι' ἐκεῖνον μάτην ἔπα-
 θεν, καὶ ἑσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, «Χρηστὸς ἔπαθεν
 ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐ-
 πακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ.»

Τὸ μέγιστον τῶν ἔργων, εἴτινα ἀναφέρει ἡ ἱ-
 storia μέλλει ἤδη νὰ συντελεσθῇ. Ὁ Σωτὴρ τῶν
 ἀνθρώπων προσεγγίζει ἤδη εἰς τὸ τέρας τοῦ ἐ-
 πιγείου αὐτοῦ σταδίου. Σκότος βαθὺ καλύπτει
 τῆς γῆς τὸ πρόσωπον καὶ ὁ Ἰησοῦς παραδίδει τὸ
 πνεῦμα ἀναφωνῶν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ: «Τετέλεσται.»
 ἑτελείωσε τῷ ὄντι τὸ θεῖον αὐτοῦ ἔργον ὁ Ἰησοῦς,
 διότι διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ κατήλλαξε τὸν ἀν-
 θρωπον πρὸς τὸν Θεόν, διότι τὰς ἀμαρτίας Γαλ-
 λιαίου ἀνέδειξε σοφοῦς τῆς οἰκουμένης διδασκά-
 λους, διότι διὰ τοῦ εὐαγγελίου αὐτοῦ ἡ ἀνθρω-
 πότης ἀνεπλάσθη ἠθικῶς καὶ ἀνεκαινίσθη, ἡ δι-
 δασκαλία περὶ ἐνὸς μόνου Θεοῦ, προνοίας καὶ μελ-
 λούσης ζωῆς ἐδιδάχθη ἐν τῇ τελείᾳ αὐτῆς μορφῇ,
 ἢ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρεία τοῦ Θεοῦ παν-
 ταχοῦ ἐξηπλώθη, αἱ θυσίαι δι' αἵματος ταύρων
 καὶ μόσχων καὶ αἱ ἀνθρωποθυσίαι καταργήθησαν,
 τὸ μεσότοιχον τὸ χωρίζον τοὺς λαοὺς ἀπ' ἀλλή-
 λων διεσχίσθη, ὁ οἰκογενεακὸς βίος ἡγιασθη, ἡ
 δουλεία καταργήθη κατ' ἀρχὴν, τὰ θεμέλια παν-
 τὸς ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸν ἐξευγενισμὸν τῆς ἀνθρω-
 πότητος ἐτέθησαν. «Τετέλεσται.» ἑτελέσθη ἡ με-
 γάλῃ καὶ μυστηριώδῃ ἐκείνῃ θυσίᾳ, ἣτις θεραπεύει
 τὰς πληγὰς τῆς συνειδήσεως, αἶρει τὸν φόβον ἀπὸ
 τῶν πνευμάτων, ἐπιχέει βλάσφημον εἰς τὰς τε-
 θλιμμένας καρδίας, ἐνισχύει τοὺς ἀσθενεῖς, προά-
 γει ἐτι μᾶλλον τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ παρέχει νῆα
 ζωῆν ἀληθῆ ἠθικὴν δύναμιν εἰς ἐκτέλεσιν παντός
 ὅ,τι μέγα καὶ ἔσχατον. Τετέλεσται· δὲν ὑπάρχει
 πλέον ἐκεῖνος, ὅστις καθ' ἅπαντα τὸν βραχὺν,
 ἀλλὰ σημαντικώτατον αὐτοῦ βίον ἐδίδασκεν, ἐ-
 παραμυθεῖτο, εὐργεῖται. Ἐκλείσθη τὸ στόμα, ἐξ
 οὗ ἔρρου λόγους ζωῆς αἰωνίου προσηλώθησαν ἐπὶ
 τοῦ σταυροῦ, αἱ χεῖρες, αἵτινες ἀφθόνως ἐπέσα-
 ψίλευον ἀγαθὰ εἰς πάντας· ἐνεκρώθη τὸ σῶμα, ὅ-
 περ ψυχὴ θεῖα ἐζωογονεῖ. Εἶναι θεῖος ὁ βίος τοῦ
 ἐκνεύσαντος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, βίος πλήρης οὐρα-
 νίου καλλονῆς, ἀνήκων μὲν εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' οὐ-
 δαμῶς ὑπὸ τῶν ἐπιγείων μολυνθείς. Εἶναι συνε-
 χῆς καὶ ἀδιάλειπτος ἀγὼν κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὁ
 βίος τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν φέρει ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ τὴν
 συνειδήσιν τῆς ἀμαρτίας. Ὁ φιλαληθέστερος καὶ
 ταπεινότερος πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐκφέρει τοὺς
 ὑψηλοὺς λόγους· Τίς ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; Πει-
 ράζεται ἀλλὰ δὲν ἀμαρτάνει· ὑπομένει τὴν ἀσθένει-
 αν καὶ ἀδυναμίαν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τὴν ἀ-
 γνωμοσύνην καὶ τὸ σκληροτράχηλον τοῦ λαοῦ αὐ-
 τοῦ, τὸ μῖσος τῶν ἔχθρῶν, τὴν προδοσίαν τῶν ἐπι-
 σταθίων, ἀλλὰ δὲν ἀμαρτάνει. Εἶναι ὁ ἅγιος καὶ δι-
 κσιος, ὃν ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρεθῃ δόλος

ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Αὐτοὶ οἱ κοκκωγμένοι τοῦ
 Χριστοῦ ἔχθροι κηρύττουσιν αὐτὸν ἀναμάρτητον. Ὁ
 Ἰουδας ρίπτει τὰ τριάντα ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν
 καὶ ἐν πλήρει μετανοίᾳ ἀνακράζει, «Ἡμερταν πα-
 ραδοὺς αἷμα ἀθῶνον.» Ὁ Πιλάτος Θαυμάζων τὸ
 ψυχικὸν μεγαλεῖον τοῦ Ἰησοῦ λέγει πρὸς τοὺς
 ἀρχιερεῖς καὶ τὸν ὄχλον· αὐδεμίαν εὐρίσκω αἴτιαν
 ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.» Ἡ γυνὴ τοῦ Πιλάτου
 ἀποστέλλει ἐν τῷ ὄντι πρὸς αὐτὸν λέγουσα. «Μηδέν
 σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ τούτῳ.» Τὸ συνέδριον τῶν
 γραμματέων καὶ Φαρισαίων ἐπὶ τρία ἔτη παρακο-
 λουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα τὸν Ἰησοῦν, καὶ ὅμως οὐ
 δὲν εὐρίσκει ἐν αὐτῷ ἐπιλήψιμον καὶ ὅμως κατα-
 δικάζει αὐτὸν ἐν τέλει εἰς θάνατον ἐπὶ τῇ βλάσει
 ψευδομάρτυρας. Εἰς τῶν σταυρωθέντων αὐτῷ ἀνο-
 μολογεῖ καὶ αὐτὸς τὸ ἀναμάρτητον αὐτοῦ καὶ φωνεῖ
 πρὸς αὐτόν. «Μνήσθητί μου, Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν
 τῇ Βασιλείᾳ σου.» Ὁ ἐκατόνταρχος ἰδὼν τὴν φύ-
 σιν πᾶσαν παραχρῆσταν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ
 ἀναφωνεῖ. «Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.»

Τοιοῦτον βίον κατέλειπεν ἡμῖν τύπον καὶ ὑπο-
 γραμμὸν ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν καὶ σταυρωθεὶς Ἰη-
 σοῦς. Ἄν λοιπὸν θέλωμεν νὰ ἡμεθα τῷ ὄντι γνή-
 σιοι αὐτοῦ ὀπαδοὶ καὶ μαθηταὶ, ἂν θέλωμεν νὰ
 ἐπιδιώκωμεν τῷ ὄντι τὰ ἀληθῆ ἡμῶν συμφέροντα,
 μηδέποτε λησμονώμεν τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστό-
 λου· «Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ἡμῖν ὑπολιμ-
 πάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχ-
 νεσιν αὐτοῦ.»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ κατὰ τοῦ ἡμετέρου Δημάρχου Βούλευμα
 τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα Πλημμειοδοικῶν,
 δι' οὗ παρεπέμπετο νὰ δικασθῇ οὗτος ἐπὶ παρα-
 θέσει καθήκοντος ὑποβλήθη δι' ἀνακοπῆς τοῦ κα-
 τ' ἐξουσιουμένου εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐνταῦθα Ἐ-
 φετῶν, τὴ δὲ συμβούλιον τούτου διάταξε κρείσσο-
 νας ἀποδείξει. Τούτο ἀνεμένετο, διότι ἅπαντα
 τὰ κατὰ τῶν δημάρχων Βουλεύματα διατάσσουσι
 συνήθως κρείσσονας ἀποδείξει, ἵνα μὴ προκύψῃ
 οὐδέποτε τὸ κρείσσον, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν κ. κ.
 Δημάρχων καὶ δόξαν τῶν κ. κ. δικαστῶν. Μετὰ
 τὸ Βούλευμα τούτου τῶν Ἐφετῶν ἐπιβάλλεται ἡ-
 μῖν, ν' ἀνακαλέσωμεν ὅσα ἐν προηγουμένῳ ἄρθρῳ
 ἐξεθέσαμεν περὶ τῆς κατὰ τοῦ ἡμετέρου Δημάρχου
 κατηγορίας καὶ τῶν ἐκ ταύτης προκυπτόντων δι-
 दाγμάτων καὶ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐσπεύσωμεν
 εἰς τὰς ἡμετέρας κρίσεις, διότι, κατὰ τὴν ἀπό-
 φανσιν τοῦ ἀνωτέρου παρ' ἡμῖν δικαστηρίου, τὸ
 μὲν συμβούλιον τῶν Πλημμειοδοικῶν ἐπιπολιτικῶς
 ἔκρινεν καὶ ἐσπευσμένως ἀπεράθη περὶ τῆς πολι-
 τείας τοῦ Δημάρχου, ὅστις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ
 ὡς ὑπόδειγμα εἰς ὅλους τοὺς δημάρχους τοῦ κόσμου,
 ἡμεῖς δὲ κακῶς ἐπράξαμεν κρίναντες τὴν πολιτείαν
 του ταύτην στηριχθέντες ἐπὶ τοῦ Βουλεύματος
 ἐκεῖνου.

Ἐπεκρῶθη ὑπὸ τῆς βουλῆς ἡ συμπληρω-
 νικὴ μεταξὺ τῆς ἐπὶ τοῦ Λιμένος Πατρῶν Ἐπι-
 τροπῆς καὶ τοῦ ἐργοτάξιου αὐτοῦ κ. Μανιάκ σύμ-
 βαισι.

Τὸ περὶ τηλεγραφικῶν καὶ ταχυδρομικῶν
 τελῶν τοῦ περιοδικοῦ τύπου νομοσχέδιον ὅπερ ὑ-
 ποβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἐπεψηφίσθη παρ' αὐτῆς,
 δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον, ὡς ἐξελη-
 φθη τὸ πρῶτον, ἀλλ' ἐν γένει τὸν Ἑλληνικὸν τύ-
 πον. Περὶ τούτου ρητὴν ἐποίησάν τε δήλωσιν καὶ
 ταχωρισθεῖσαν εἰς τὰ πρακτικὰ ὁ ἡμέτερος φιλό-
 τιμος Βουλευτὴς κ. Ἄνδρ. Παπαγιαννακόπουλος.

Τακτικῶς καὶ ἐπὶ σειράν ἐτῶν κατὰ τὴν
 ἡμέραν ταύτην ἐπενθυμίζομεν τὸ ἄτοπον ὅπερ
 κατ' αὐτὴν συμβαίνει παρ' ἡμῖν, τοῦ νὰ ἐορτάζω-
 μεν τόσῳ ἀπρεπῶς, δηλαδὴ ἐμπορευόμενοι καὶ
 ἐργαζόμενοι τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Πρασκευήν,

ἣτις ἐστὶν ἡ συγκινητικώτερα εορτὴ τοῦ Χριστιαν-
 ισμοῦ. Εὐτυχῶς φέτος, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν Ἐκ-
 κλησιαστικῶν συμβουλίων, ἐνωρὶς κατεδείχθη τὸ
 ἄτοπον τούτο καὶ πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ πρὸς τοὺς
 ἰδιώτας καὶ ἐλπίζεται ἡ ἄρσις αὐτοῦ· διότι αἱ
 μὲν ἀρχαὶ ὑπεσχέθησαν νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑ-
 αυτὰς, αἱ δὲ ἰδιῶται, ἐσμέν πεπεισμένοι ὅτι, ὅλοι
 θέλουσι φιλοτιμηθεῖν, ἕκαστος τὸ καθ' ἑαυτόν, νὰ
 ἀναδειξῶσι, διὰ τοῦ κλεισίματος τῶν ἐργαστη-
 ρίων καὶ καταστημάτων τῶν καὶ τῆς ἀποχῆς ἀπὸ
 πάσης ἐργασίας, τὴν ἡμέραν τῆς σήμερον ἀνάλο-
 γον πρὸς τὸ μέγα καίερον μυστήριον ὅπερ τελεῖ
 καὶ ἐπενθυμίζει εἰς τοὺς πιστοὺς.

Ἡ ἀστυνομία ἡμῶν θὰ ἐνεργήσῃ θεθαίως
 σήμερον τὸ ἐσπέρας μετὰ δραστηριότητος ἵνα ἐμ-
 ποδίσῃ κατὰ τὰς λιτανεῖας τῶν ἐπιταφίων τὰ
 συνήθη πυροτεχνήματα τῶν παιδίων, εἴτινα ἀφαι-
 ροῦσιν ἀπὸ τὴν τελευταίαν ταύτην τὸ σοβαρὸν καὶ
 σεμνοπρεπὲς αὐτῆς. Ἐπίσης καὶ περὶ τῶν πυροβο-
 λιμῶν κατὰ τὰ ἐπομένους τοῦ Πάσχα ἡμέρας θὰ
 προνοήσῃ ἡ ἀστυνομία, ἵνα μικρὸν κατὰ μικρὸν
 ἐκλείψῃ ἐθίμον βάρβαρον ἀσχημίζον τὸν τόπον καὶ
 λίαν ἐπικίνδυνον εἰς τοὺς κατοίκους. Ἀλλὰ καὶ
 οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐνοήσωσι
 καὶ συναισθανθῶσιν, ὅτι δὲν εἶναι συστατικὸν αὐ-
 τοῖς νὰ πανηγυρίζωσι, διὰ τοιούτων τρόπων ἀ-
 γρίων, εορτῶν καὶ ἐξοχῆν εἰρήνης καὶ ἀγάπης.

Ἡ ἀστυνομία ἀγρυπνοῦς δεξιέει νὰ ἐπιβλέπῃ
 τὰ μέρη ἐν οἷς πωλοῦνται οἱ ἀμνοὶ κατὰ τὰς
 ἡμέρας ταύτας, διότι ὡς γνωστὸν, ἐκεῖ συμβαίνουσι
 πάντοτε τόσοι ἀρπαγαὶ καὶ κλοπαί, εἶναι δὲ
 κατὰ προτίμησιν τὸ στάδιον τῶν λωποδυτῶν, ὃν
 θύματα γίνονται οἱ δυστυχεῖς χωρικοί.

Εἶναι ἀπίστευτος ἡ καταστροφὴ ἣν προξεί-
 νοῦσι τὰ κτήνη ἐν γένει καὶ ἰδίως αἱ αἰγες κατὰ
 τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔτους εἰς τὰ κτήματα τῶν
 δημοτῶν καὶ μέγιστα τὰ ἐκ τούτου παράπονα αὐ-
 τῶν. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς βλαστήσεως,
 οὐδ' εἰς τὸν ἰδιοκτήτην εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ εἰ-
 σέρχηται εἰς τὸ κτήμα του, φαντασθῆτε τί συμ-
 βαίνει ὁπότεν εἰσβάλωσιν ἀγελῶν αἰγες εἰς
 σταριδαμπέλους καὶ ἀμπέλους καὶ κτηνοτρόφοι
 παντοῦ πρὸς ζήτησιν τροφῆς τῶν ζώων τῶν.
 Περὶ τὰς δύο χιλιάδας αἰγες γαλακτοφόροι φυλάσ-
 σονται ἐντὸς τῆς πόλεως πρὸς προμήθειαν γάλα-
 κτος, ὅλος δὲ αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν καταστρεπτι-
 κῶν τούτων ζώων τρέφεται εἰς θάρος καὶ μὲ τὴν
 καταστροφὴν τῶν κτημάτων τῶν δημοτῶν. Μὲ
 ὅλον ὅτι τὸ γάλα πωλεῖται παρ' ἡμῖν πρὸς μίαν
 δραχμὴν τὴν ὀκτῶν, οἱ κτηνοτρόφοι ἐνοοοῦσι νὰ τρέ-
 φωσι τὰς αἰγας τῶν ὄρειῶν καὶ διὰ τῆς κατα-
 στροφῆς τῶν κτημάτων τοῦ κόσμου, ἡ δὲ Δημο-
 τικὴ ἀρχὴ ν' ἀνέχηται κακὸν μὲ δαινὰς συνεπείας.
 Καὶ τὸ κακὸν αὐξάνει ὁμηραὶ πλείοτον, διότι
 ὁλονὲν αὐξάνει καὶ ὁ παρ' ἡμῖν ἀριθμὸς τῶν γα-
 λακτοφόρων αἰγῶν. Ἡ διόρθωσις καὶ τούτου καὶ
 ἄλλων κακῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ, ὡς εἶπεν, συμ-
 πτωματικῶς, διότι ἡ πηγὴ αὐτοῦ ἔγκειται εἰς γε-
 νικωτέραν αἰτίαν, τὴν ἐν γένει δημοτικὴν δηλο-
 νότι κακοδιοίκησιν, περὶ ἣς πρέπει νὰ σκεφθῶμεν
 καὶ μεριμνήσωμεν ἐὰν θέλωμεν ἀληθῶς βελτιώσιν
 τῆς ἀθλίης καταστάσεως τοῦ τόπου ὑπὸ πᾶσαν ἐ-
 ποψιν.

Μετὰ πολλῆς λύπης ἔμαθε τὸ κοινὸν τῆς
 πόλεως ἡμῶν τὴν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομείου
 μετάθεσιν τοῦ διευθυντοῦ κ. Στεφανοπούλου, διότι
 ὁ ἀξιόλογος αὗτος ὑπάλληλος κατὰ τὴν ἐνταῦθα
 ὑπηρεσίαν του, εἰδείχθη ἱκανότατος, διεξήγαγε δ'
 αὐτὴν ἀμέμπτως καὶ κατὰ τρόπον διευκολύνοντα
 τὸ ἐμπόριον καὶ οὐδὲν γενῶντα παράπονον. Εἶ-
 ναι λυπηρὸν ὅτι παρ' ἡμῖν οἱ καλοὶ ὑπάλληλοι δὲν
 ἐγκαθίστανται ἐπὶ πολλὸν χρόνον, ἐνῶ τούναντιον
 οἱ ἀνυπόφοροι προσκολλῶνται ἀναποσπάστως εἰς
 τὸ ἔδαφος καὶ τὴν βᾶσιν ἡμῶν.

Τὸ ὠραῖον σχέδιον τῆς πόλεως ἡμῶν διὰ τῶν καθημερινῶν ἀλλοιώσεων, κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ καὶ νὰ κατασταθῇ ἀγνώριστον. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀλλοιώσεων αὐτοῦ σημειοῦμεν τὴν κατὰ τὴν πρῆξιν τῆς ὁδοῦ Δικιζῶνος καὶ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν αὐτῆς ἐσχατιᾶν γινομένην, δι' ἧς τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐσμικρύνθη οὐσιωδῶς καὶ κατὰ τρία, νομιζόμεν, μέτρα. Τοῦτο καταστρέφει τὴν ὠραιότεραν λεωφόρον τῆς πόλεως καὶ μαρτυρεῖ ὅτι ἐγενόμεθα ὀλιγώτερον προνοητικοὶ καὶ φιλόκαλοι τῶν πατέρων μας. Ἡ ὁδὸς αὕτη ἐγαράχθη πρὸ πεντηκονταετίας, ὅπότεν καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως ἦτο μικρὸς καὶ ἀπερὶ αὐτῆς ἐλέγχει περιωρισμένοι, εὐρυτάτη, σήμερον προσεκτείνοντες αὐτὴν τὴν στενεύομεν, διὰ νὰ δεῖξωμεν ὅτι διὰ νὰ καταστρέψωμεν μόνον εἴμεθα ἱκανοί. Ἐπρεπε νὰ εἴμεθα εὐλαθέστεροι τοῦλάχιστον εἰς τὰς μεγάλας καὶ γενικὰς γραμμὰς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἡμῶν, καὶ νὰ μὴ θυσιαζώμεν τὴν ὠραιότητα καὶ εὐρυθμίαν αὐτοῦ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐκάστοτε ἀτομικῶν συμφερόντων.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν χάριν τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ὁ κάλλιστος νέος Λουκάς Σταμ. Θεοχάρης φοιτητῆς τῆς νομικῆς.

Δημοπρασία.

Γνωστοποιεῖται ὅτι προσκηρῦχθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως μειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς προμήθειαν διαφόρων εἰδῶν καπνοῦ εἰς φύλλα ἀναγκαιούτων εἰς τὸ Μονοπώλειον, ἐν οἷς καὶ 25,000 χιλιόγραμμα ἑλληνικοῦ καπνοῦ Ἐπιπρομέρου τῆς τελευταίας ἐσοδείας.

Ἡ δημοπρασία θέλει λάβει χώραν ἐν Ῥώμῃ τὴν 13, 25 Μαΐου ε. ε. διὰ μυστικῶν προσφορῶν ἐν ἐσφραγισμένοις φκέλλοις οἷτινες δέον νὰ ᾧσι συντεταγμέναι κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐν λόγῳ δημοπρασίας, πρὸς οὓς δρεῖλουσι οἱ προσφερταὶ νὰ συμμορφωθῶσι κατὰ πάντα, συνωδευμένων δὲ συνάμα ὑπὸ ἐγγυήσεως οὐχὶ κατωτέρας τοῦ δεκάτου τῆς ἀξίας τῆς προσφορᾶς.

Τὰ καπνὰ παραδοθῆσονται κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον ἀπὸ ἀπληγαμένα παντὸς ἐξόδου εἰς Sampierdarena (ἐπαρχία Γενουῆς) καὶ δέον νὰ ᾧσι σύμφωνα πρὸς ὁρισμέναν ποιότητα τῶν ὁποίων δείγματα θέλουσιν ἀποσταλεῖ μετὰ τινος ἡμέρας εἰς τὸ ἐν Πάτραις Ἰταλικὸν Ὑποπρόξευον, εἰς ὃ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ προσέλθωσι ὅπως ἴδωσιν αὐτά.

Ἡ προμήθεια θέλει κατακυρωθεῖ ὑπὲρ τοῦ τελευταίου μειοδοτήσαντος, ἐὰν ὅμως ἡ προσφορὰ αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίῃ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου δρισθόμενον ἀνώτατον ὅρον, ὅστις θέλει τηρηθῆ μυστικός. Ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν θέλουσιν ἐπιστραφῆ πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν διαφόρων προσφερτῶν καταβληθεῖται ἐγγυήσεις πλὴν τῆς ὑπὸ τοῦ τελευταίου μειοδότου κατατεθείσας ἧτις θέλει κρατηθῆ τίτλῳ ἐγγυήσεως τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀναληφθεῖσων ὑποχρεώσεων.

Περὶ πάντων τῶν λοιπῶν ὄρων καὶ τῶν διὰ τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου ἀναληφθησομένων ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ ὑποχρεώσεων, διαλαμβάνει ἰδιαίτερον Καταστατικόν, τοῦ ὅπου οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν δύνανται νὰ ἀπευθυνθῶσι εἰς τὸ ἀνω εἰρημένον ἐν Πάτραις Ἰταλικὸν Ὑποπρόξευον.

Ὁ Ὑποπρόξενος τῆς Ἰταλίας ἐν Πάτραις
Ο. FRANCISCI

Δύναμις — Θρέψις — Ὑγιεία.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ ΚΑΛΥΒΩΚΑ
ἘΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ὁ ἐπὶ τινὰ χρόνον διακοπὴς ἕνεκα τῆς λίαν κοπιώδους καὶ πολυδαπάνου ἐργασίας του, ὁ γνωστός παρ' ἐμοῦ παρασκευαζόμενος Τορικοθραπτικός Οἶνος μετὰ Κίνας καὶ Κακάου, ὁ ἀληθῶς δείξας τόσον ἰσχυράσια ἀποτελέσματα, εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ χρόνιων πυρετῶν, ἀδυναμίας, ἀναιμίας, καὶ δυσπεψίας τοῦ στομάχου, ἐπανελήθη, κατὰ παράκλησιν ἤδη πολλῶν, μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἐντελείας, καὶ πωλεῖται εἰς τιμὰς συμφερούσας. Παρ' ἐμοῦ παρασκευάζονται, καὶ οἱ τόσον γνωστοὶ καὶ ὠφέλιμοι Ἰατρικοὶ Οἶνοι, Κίνας σιδηροῦχος, τονωτικώτατος, καὶ ἀντιπυρετικώτατος. Κολόμβου, τονωτικός, στομαχικός, καὶ ἀλάνθαστος κατὰ τῆς διαρροῆς. Ἐνάλυπτου, ὁ περηνισμένος ἀντιπυρετικός, ἀντιφθισικός, καὶ ἀντισηπτικός. Καὶ τὸ πασίγνωστον ἤδη κατὰ στᾶν καλλυντικὸν Ὑδρὸν Κολωνίας, χρήσιμον πρὸς πλύσεις, ὡς καὶ κατὰ τῶν λοιποθυμῶν, ἡμικρανίας, καὶ κεφαλαλγίας. Περὶ τῆς Ἰατρικῆς ἀξίας πάντων μαρτυροῦσι πλείστοι ὅσοι ἔακμον χρήτιν.

Προσέγετε σπουδαίως τὰς ἀπομιμήσεις (imitation), εἰς ἐκάστην φιάλην ζητεῖτε τὴν ἰδιοχείρον ὑπογραφήν μου.

ΕΡΓΟΛΑΒΙΑ ΛΕΡΙΟΠΩΤΟΣ
ἘΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ ἐπιθυμοῦντες νέαν τοποθέτησιν ἀερίωφτος ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ ἐν τοῖς καταστήμασιν αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ οἰκονομικῶς ἐπισκευὴν, παρακαλοῦνται τὰς παραγγελίας αὐτῶν ν' ἀπευθύνωσιν ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διευθύνσεως, διὰ τὴν ὅσον ἐνεστὶ ταχυτέραν ἐκτέλεσιν τῶν.

Ὁ Διευθυντής

Ἡ γερμανικὴ κ. Ἐλσα Σένφτ τὸ γένος Μύλλερ, γνωρίζουσα τὴν ἑλληνικὴν, διδάξασα δὲ εὐδοκίμως ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πάτραις τὴν Γερμανικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἐγκαταστάθεισα ἤδη ἐν Μονάχῳ καθίστησι γνωστὸν, ὅτι οἱ νέοι Ἕλληνες οἱ προτιθέμενοι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς σπουδὰς τῶν αὐτῶν, δύνανται ἀντὶ μετρίας σχετικῶς ἀποζημιώσεως νὰ εὐρωσι παρ' αὐτῆς κατὰ τὸ ἑλληνικὸν σύστημα, τροφὴν καὶ περιποίησιν, κατὰ τὸ ἑλληνικὸν σύστημα, πρὸς δὲ τοῦτοις νὰ τύχωσι καὶ τῆς προσηκούσης προπαιδεύσεως τῆς τοσοῦτον ἀναγκαίας διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ φοιτήσωσι εἰς ἀνώτερα γερμανικὰ ἐκπαιδευτήρια. Εἰδικωτέρας πληροφορίας δύναται τις νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ παρὰ τοῦ σεβ. ἀρχιμανδρίτου τῆς ἐν Μονάχῳ ἑλληνικῆς ἐκκλησίας κ. Σπηλιοτοπούλου ἢ παρ' αὐτῆς τῆς ἰδίας ἐπιγράφων τὴν ἐπιστολήν του ὡς ἔπεται:

Madame
Else Senft, Geb. Müller
München
Bavière.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω τὸ κοινὸν καὶ ἰδιαίτερος τὴν Ἀξιότιμον πελατῖαν τῆς ἐν Λονδίῳ πυρασφαλιστικῆς Ἑταιρίας ἀδ' Ἡλίου (Sun Fire Office) ὅτι ἐδιορίσθην γενικὸς Πράκτωρ αὐτῆς, καὶ εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἐκτελῶ ἄσφα-

λαίαν ἐπὶ Οἰκιστῶν, ἐπὶ τῶν ἐμπεριεχομένων αἰμάτων, καὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων εἰς λίαν συμφερτικῶν ὄρων.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τοῦ καταστήματός μου Γ.Φ. Βούδλεϋ καὶ Στ. Ὁ γενικὸς Πράκτωρ
ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΜΠΕΡΚΦΕΛΔ

ΛΟΦΟΕΙΣ ΟἶΝΟΣ
SILLERY MOUSSEUX

πωλεῖται ἐν Πάτραις παρὰ τῷ Μ. ΖΟΥΛῩ πρὸς δραχμὰς 6 ἑκάστη φιάλη, καὶ πρὸς δραχμὰς 60 ἢ δωδεκάς ἐντὸς κιβωτίου.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ὁ κ. Μιχαὴλ Ζούλας εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι μετέφερε τὸ ζυθοπωλεῖον του εἰς τὴν παραπλευρῶς τούτου κειμένην εὐρύχωρον καὶ εὐάερον ἀποθήκην τῆς οἰκίας τοῦ κ. Θ. Ἀγαπητοῦ προσέτι κόμνει γνωστὸν, ὅτι συνειπλήρωσε τούτο διὰ ποικίλων νέων ποτῶν καὶ ἐδωδύμων.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ καὶ ΕΝΔΗΜΑΤΩΝ.

Ἡ Ἀναστασία Δ. Πομόνη γνωστοποιεῖ τῷ σεβαστῷ κοινῷ ὅτι συμπαράλαβουσα εἰς τὴν Κατάστημά της ποδίστας καλλιτέχνιδας ἐπὶ τὴν κατασκευὴν τῶν γυναικείων πιλῶν, κομίζει πρὸς τοῦτοις κατ' αὐτὰς ἐκ Παρισίων ὁμοίως νέα καὶ ἐκλεκτὰ ὀλίκα, ὡς καὶ ἐτοιμοὺς νέους πίλους. Ἡ ἐργασία καὶ τὰ ὀλίκα ὄσιν ἀρίστης ποιότητος καὶ εἰς λίαν συμφερτικὰς τιμὰς.

Προσέλθετε καὶ ὅα μένετε ἀρκετὰ εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὴν πρώτην στάσιν τοῦ ἀπὸ Πατρῶν Σιδηροδρόμου καὶ πλησίον ταύτης ἠνεώχθη καφενεῖον, ἐν ᾧ οἱ μεταβαίνοντες ἐκείσε θέλουσιν εὐρίσκειν περιποίησιν καλὴν διάφορα κρῖα φαγητά, ἐκλεκτὸν οἶνον κλπ.

ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κείμενον ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ ἱατροῦ κ. Χατζοπούλου.

Κατασκευάζει διάφορα ποτὰ ἐκ τῶν κοινῆς χρήσεως ρακοπωλείων καὶ μάλιστα ΒΙΑΣΤΙΧΑΝ ΧΙΟΥ ἐκλεκτὴν καὶ ΠΟΤΑ ΒΥΡΩΝΑΙΚΑ, ἧτοι Καρέ, κερασώ, σατρὲλ, ἀνιῆτ, βορδῶ κλπ. δι' ἅπαντα τιμὰς μέτρια, ἀληθῶς μέτρια.

δοκιμάσατε

Εἰς τὸ Παντοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

ΧΑΒΙΑΡΙ ΜΑΥΡΟ

Α'. ποιότης τὰ 40 δράμια λεπτά 70
Β'. " " " " " 60
Γ'. " " " " " 40